

Известията на Жулиета

II ~~Виза~~ действие, ~~II~~ Картина

Вградната на Кануери.

Виза Гошо.

Гошо — на бегата се сусе само който
 не е поробувал какво е ^{рана} ~~рана~~ ^{Жулиета се} ~~Жулиета се~~ ^{диск} ~~диск~~ ^{прозорци} ~~прозорци~~!
 Но ступи! Каква е тая светлина
 прозорца, която озарява?
 Туй изток е, и Жулиета — светлице!
 Изгрей, светило, паирали лунага,
 и без това от миска та е дивна,
 че ти, весталка кейнд, засияваш
 по-хубаво от нея с дивен блясък.
 О, не слуши на злобната луна!
 Не се покривай с бучо на весталка —
 Бъдущите обидат тая цвет.
 Не биват кейна храца, Жулиета!
 Любима ти — на левото сърце —
 о, тя не знае, че това е тя!
 Попробна устни, на света не губи!
 Говорат кейните си! Дали
 да отговоря! Уо за вгрозост? Тя
 на друго говори — не на мене!
 Кей-зубавите две звезди в кетето
 отиват се по работа — и мислят
 ошите и да светят, докогато
 се върнат те. Да можеха сега
 оците и да се преселят там,
 а в кейната глава — звездице! Къде
 да се срамуват тия светлина
 от блясъка на кейното лице,
 тъй както лампата — от светилото изгорел;
 ошите и да бежа в кетесага,
 просторите ме уха ^{вълнат} ~~вълнат~~
 с такава светлина, че ще занесат,
 като помислят, птиците, че ден е.
 Не, тя стои страната си подпърда —
 за кейните рота ^{ди} ~~ди~~ ^{бах} ~~бах ^{поне} ~~поне
 аз ръкавица да допра страната!...~~~~

Жулиета — Горко ми!